

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/1/2016
Identifikačné číslo spisu:	5015200407
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5015200407.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Ing. J. U., nar. X. H. XXXX, bytom N., zastúpeného JUDr. Ľubomírom Kaščákom, advokátom so sídlom Horná 35, 974 01 Banská Bystrica, proti odporcovi: Personálny úrad Ozbrojených síl Slovenskej republiky, so sídlom Demänová 393, 031 01 Liptovský Mikuláš, zastúpený Ministerstvom obrany Slovenskej republiky, Úradom legislatívy a práva, Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava, v konaní proti nečinnosti odporcu, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/52/2015-43 z 11. novembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa o d m i e t a.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Žiline (ďalej v texte rozhodnutia aj „krajský súd“) uznesením č. k. 21S/52/2015-43 z 11. novembra 2015 postupom podľa § 250v ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcovi, aby v lehote do 30 dní konal a rozhodol vo veci skončenia služobného pomeru profesionálneho vojaka - navrhovateľa sp. zn. PÚ-98-1/2008-CPČ. Zároveň krajský súd v konaní neúspešnému navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania v zmysle § 250t ods. 8 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p.

Svoje rozhodnutie krajský súd odôvodnil tým, že v predmetnej veci nemal preukázanú splnenú podmienku subsidiarity návrhu na ochranu pred nečinnosťou, a to vyčerpanie prostriedkov nápravy, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. Zdôraznil, že ochrana verejných subjektívnych práv fyzických a právnických osôb zo strany správnych súdov má subsidiárny charakter vo vzťahu k ochrane, ktorú poskytujú orgány verejnej správy. Preto fyzická alebo právnická osoba, ktorej práva boli porušené alebo ohrozené, má sa prioritne domáhať ochrany svojich práv na správnom orgáne. Správny orgán sa musí pred súdnym konaním dozvedieť o tom, že existuje stav, ktorý navrhovateľ vyhodnotil

ako nezákonnú nečinnosť, ako aj vyjadriť sa k námietkam sťažovateľa, t.j. mať možnosť sám odstrániť tento stav a dosiahnuť nápravu. Ak nedošlo k náprave a ochrane zo strany orgánov verejnej správy, je možné, aby fyzická alebo právnická osoba sa domáhala ochrany svojich práv na správnych súdoch. Vyplyva to z historicky daného a v Slovenskej republike ústavne garantovaného postavenia správneho súdnictva, ktorého úlohou nie je nahrádzanie vecných kompetencií orgánov verejnej správy, ale zabezpečenie ich súdnej kontroly (rozsudok NS SR sp. zn. 8Sžz/3/2011 zo dňa 01.07.2011).

Krajský súd tiež uviedol, že právna úprava v O.s.p. nešpecifikuje prostriedok, ktorý má navrhovateľ využiť, aby jeho návrh na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy bol na súde akceptovaný, v aplikačnej praxi je však ustálené, že pred podaním návrhu v zmysle § 250t O.s.p. (ako aj návrhu v zmysle § 250v) sa vyžaduje aspoň vyčerpanie sťažnosti v zmysle zákona č. 9/2010 Z.z. V tejto súvislosti súd poukázal na publikovaný rozsudok NS SR sp. zn. 1Sžz/1/2009, v zmysle ktorého za právne prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, považuje judikatúra NS SR, ako aj judikatúra ÚS SR predovšetkým inštitút sťažnosti podľa zákona č. 9/2010 Z.z. Rovnako sa k tejto otázke vyjadrovalo aj uznesenie ÚS SR sp. zn. IV ÚS 428/2009, ktoré považovalo za ústavne akceptovateľný postup Najvyššieho súdu SR, ktorý vyhodnotil návrh sťažovateľa na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, aj ako predčasne podaný, pretože sťažovateľ nevyužil účinný opravný prostriedok, ktorým je podľa ustálenej rozhodovacej činnosti NS SR v týchto prípadoch sťažnosť podaná podľa zákona o sťažnostiach, ktorá plní funkciu opravného prostriedku v prípadoch nezákonných zásahov orgánov verejnej správy (uvedené rovnako musí platiť aj v konaní proti nečinnosti, keďže podmienka prípustnosti - vyčerpanie prostriedkov nápravy - stanovená Občianskym súdnym poriadkom je formulovaná rovnako v oboch konaniach).

Z obsahu návrhu a pripojeného spisu odporcu mal súd za preukázané, že navrhovateľ nevyčerpal použitie sťažnosti podľa zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach v znení zákona č. 289/2012 Z.z. Upozornenie prokurátora ako prostriedok nápravy nemožno považovať za účinný prostriedok nápravy (nález Ústavného súdu SR II. ÚS 124/08-30 z 22. mája 2008), teda podnet na prokuratúru nepredstavuje naplnenie podmienky vyčerpania prostriedkov nápravy.

S poukazom na uvedené senát krajského súdu návrh na ochranu pred nečinnosťou odporcu podľa § 250v ods. 4 O.s.p. ako neprípustný zamietol.

II.

Proti uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 1,2 písm. f/ O.s.p.) a žiadal, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na opätovné rozhodnutie.

Navrhovateľ namietal v podanom odvolaní, že ustanovenie § 250t ods. 1 O.s.p. uvádza, že fyzická alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. Zákon nestanovuje povinnosť na vyčerpanie sťažnosti, ale umožňuje osobe, či už fyzickej alebo právnickej, použiť osobitný predpis, pričom takáto právna formulácia umožňuje použiť akýkoľvek osobitný predpis, ktorým sa osoba môže domôcť nápravy v prípade nečinnosti orgánu verejnej správy. Takýmto predpisom je podľa navrhovateľa nepochybne aj zákon o prokuratúre č. 153/2001 Z.z., ktorý v ustanovení § 22 ods. 1 písm. c) umožňuje prokurátorovi podať protest proti rozhodnutiu alebo postupu orgánu verejnej správy, ktorý je v rozpore so zákonom. Navrhovateľ predmetnú podmienku splnil, prokurátor podal protest, ktorým rozhodnutie o skončení služobného pomeru navrhovateľa považoval za nezákonné, ale správny orgán protestu nevyhovel. Navrhovateľ, tak nemal inú možnosť ako použiť príslušné ustanovenie § 250t O.s.p. Pre úplnosť uviedol, že súd rozhodujúci o návrhu namietaťcom nečinnosť správneho orgánu musí splnenie podmienky vyčerpania prostriedkov nápravy, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, posudzovať individuálne podľa okolností prípadu, rešpektujúci účel konania. V zásade možno vyžadovať využitie osobitných prostriedkov nápravy, pri ktorých možno rozumne očakávať v prípade ich použitia zo strany fyzickej osoby alebo právnickej osoby dotknutej nečinnosťou správneho orgánu naplnenie uvedeného účelu aj bez ingerencie zo strany súdnej moci (III. ÚS 317/04, č. 133/2004).

Záverom navrhovateľ uviedol, že vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu nemožno dôvodne očakávať, že využitie sťažnosti v zmysle zákona č. 9/2010 Z.z. zabezpečí navrhovateľovi nápravu stavu, ktorý trvá viac ako sedem rokov a odporca v konaní zastáva absolútne odlišný právny názor, ktorý potvrdil tým, že nevyhovel protestu prokurátora.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 <. O.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 <. O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a preto ho bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c) <. O.s.p. odmietnuť.

Z napadnutého uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/52/2015-43 z 11. novembra 2015 odvolací súd zistil, že krajský súd zamietol návrh navrhovateľa na ochranu pred nečinnosťou odporcu podľa § 250t ods. 4 O.s.p.

Podľa § 246c ods. 1 <. veta druhá O.s.p. je opravný prostriedok prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti.

Z ustanovenia § 250t ods. 7 O.s.p. vyplýva, že v konaní podľa štvrtej hlavy piatej časti proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) <. O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu súdu, ktorým návrh navrhovateľa podľa § 250t ods. 4 O.s.p. bol zamietnutý, odvolanie nie je prípustné. Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že krajský súd v jeho písomnom vyhotovení uviedol správne poučenie o neprípustnosti odvolania voči predmetnému rozhodnutiu.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo 14. septembra 2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 <. vetu druhú O.s.p. uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky nezostávalo nič iné, ako odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/52/2015-43 z 11. novembra 2015 odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c) <. O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 <. veta prvá O.s.p. a § 250t ods. 7 O.s.p. ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 <. O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 <. veta prvá O.s.p. a podľa § 250k ods. 1 <. O.s.p. tak, že navrhovateľovi ich náhradu pre neúspech v konaní nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.